

77RO!!!!!!!- CELE DOUĂ ETAPE ALE RECONSTRUCȚIEI TEMPLULUI celor 144.000 ÎN MAREA ZI ANTITIPICĂ A ISPĂȘIRII-Ieremia 5 și 6 IMadison

Pacea lui Hristos. Iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Hristos, vă salutăm în această zi de Sabat. Este o zi foarte specială pentru cei care cunosc acest adevăr și cunosc istoria acestei mișcări. Ne aflăm exact într-o zi de Sabat și suntem în același timp într-o zi care comemorează intrarea Domnului Isus Hristos în Sfânta Sfintelor. Noi comemorăm astăzi, sau ne amintim astăzi, începutul lucrării de ispășire în Locul Preasfânt al adevăratului templu ridicat de Dumnezeu în ceruri. Pentru toți cei care știu, toate aceste lucruri nu sunt ciudate. Pentru alții care nu știu, nu știu. Ei ar trebui să știe că la 22-10-1844, Domnul Isus Hristos a intrat în Locul Preasfânt. La acea dată a avut loc ceea ce este cunoscut sub numele de Marea Zguduire. A fost un cutremur teribil, pentru că marea Zi a Ispășirii este într-adevăr un cutremur. Și a început cu o zguduire teribilă. Și dintre toate mulțimile care proclamau acel eveniment din acea zi, nu numai în Statele Unite, dar majoritatea erau acolo în Statele Unite și dintre toate acestea au rămas cincizeci de persoane. Doar cincizeci de persoane. Astăzi, în această zi importantă pentru noi, cei care ținem ziua a șaptea, adevărata zi de odihnă pe care Dumnezeu a binecuvântat-o și a sfințit-o, astăzi Domnul a dat aici, în Madison, de două ori același text, în două Biblii diferite. El a vorbit, a deschis Bibliile, ambele Biblii pe aceeași pagină, nu în același timp, dar prima deschidere a fost la începutul Sabatului și a dat Ieremia cinci și șase, iar apoi dimineața a dat Ieremia cinci și șase din nou. De două ori la rând. Cei care cunosc puțin despre probabilități știu că este imposibil de trecut. Aceasta este o dovadă că Domnul vorbește și că El indică acele pagini cu un scop. Pentru cei care ați urmărit publicațiile acestei slujbe alese de Dumnezeu, vă amintiți că am fost avertizați de Domnul despre războiul din Ucraina cu câteva zile înainte. Cu aproximativ șapte-zece zile înainte, ne-a dat Ieremia 5 și 6, iar apoi ne-a dat Ieremia 5 și 6 exact 30 de zile mai târziu, la exact o lună după ce a început războiul. În a 24-a zi a lunii a treia a acestui an, am înregistrat tema care se bazează pe Ieremia 5 și 6, unde explicăm cum aceste capitole anunță, sau prezintă, sau descriu războiul pe care comunismul îl va duce împotriva Occidentului, ca o împlinire a celei de-a doua peceti din Apocalipsa capitolul 6. Ceea ce s-a întâmplat este doar începutul. Nu s-a împlinit, nu s-a terminat în acea zi. Această pecete spune doar că va începe, a început în acea zi și că va dura o vreme, câțiva ani, sau poate până când Iacov va fi aproape "stârpit cu totul". Aproape, pentru că promisiunea este că "nu te voi nimici cu desăvârșire" sau "nu te voi nimici cu desăvârșire". Am explicat exact scopul Domnului în toate acestea. Domnul trebuie să-l determine pe Iacov sau să determine cele 12 seminții ale lui Israel să se pocăiască. Iacov a trebuit să înfrunte sabia și armata fratelui său. Cei 12 fii ai lui Iacov au trebuit să treacă prin multe nevoi, prin lipsa de pâine, lipsa de grâu, foamete și pierderea prosperității acolo unde se aflau, în țara lui Israel, și au trebuit să-și petreacă restul vieții în țara Egiptului. În acest fel, fiecare dintre ei și-a găsit pocăința, pocăința necesară,

și au ajuns de la rău la bine. Domnul a reușit să-i transforme, dar să observăm, folosind "desăvârșirea" Domnului, așa cum este numită în Biblie, "desăvârșirea" promisă lui Iacov. "Dar nu de tot", spune Biblia. "Desăvârșirea întregului" va fi pentru cei răi care nu se schimbă. Desăvârșirea parțială va fi pentru Iacov, pentru că Domnul a spus că este necesar ca această generație, Laodicea din zilele din urmă, să fie supusă cuptorului, pentru ca Domnul să scoată aurul curat de orice caracter rău. Totul trebuie să fie mistuit în acea consumare pe care Domnul o permite, acel foc pe care Domnul va permite să vină peste viețile fiecărui Laodicean care vede că mai există încă speranță în el. Domnul nu va lucra cu cei pe care îi vede pecetluiți în răutatea lor. Domnul lucrează cu cei cu care vede că există posibilitatea. Ellen White spune acest lucru, că Domnul nu-și va pierde timpul cu cei care nu se vor pocăi. Ne aflăm în această zi, o zi foarte importantă pentru această mișcare a lui Dumnezeu, unicul și unicul. Aviz. Toți cei care aud aceste cuvinte trebuie să știe că Domnul a promis o singură credință, o singură religie, un singur botez, o singură mișcare, o singură mișcare, o singură mișcare care este de la Dumnezeu, o singură turmă. El a spus: "Am oi în alte turme. Și aceștia trebuie aduși în această turmă". Mișcarea adventistă a început cu acești cincizeci de purificați în acel cuptor, în acea zguduire. Aceasta nu a fost o purificare, ci o scuturare pentru ca Domnul să înceapă. Aceasta nu a fost o purificare, ci o zdruncinare, pentru ca Domnul să poată începe să construiască templul bisericii Sale finale cu oameni altruști, cu oameni care au încheiat legământul prin sacrificiu.

Și asta au făcut cincizeci. Acesta este începutul unei biserici adevărate, așa cum Domnul Isus Hristos a început să învie biserica în acel moment, pentru că biserica evreiască murise. Apoi a trebuit să înceapă din nou o altă biserică. Începând cu un singur trezit, El. El trezindu-i pe ceilalți și alegând dintre miile de oameni care L-au urmat. Ascultați. Din miile de oameni care L-au urmat, El a trebuit să aleagă 12, și nu i-a ales El, ci Tatăl i-a arătat cine trebuiau să fie. Probabil că i s-au dat numele. Pentru că El, când a auzit numele fiecăruia, când i-a chemat, știa deja dinainte cine trebuia să fie fiecare și le cunoștea caracterul. Aceasta înseamnă că Tatăl, în acea noapte în care Domnul nu a dormit (o noapte întregă, o noapte de odihnă pierdută pentru El, care nu a mai fost recuperată niciodată, o noapte de jertfă), l-a arătat care dintre miile de oameni care Îl urmau, care erau cei puțini dispuși la o astfel de pocăință, la o astfel de convertire, la o astfel de jertfă, la un astfel de legământ. Nu toți au fost de acord. Uneori, când citim Biblia, ne gândim că Domnul ar fi putut alege pe oricare dintre acele mulțimi, dar nu a făcut-o. Iar marele sacrificiu de a se ruga o noapte întregă arată că erau doar unsprezece persoane, acolo, în acea mulțime, cu care se putea naște Biserica Sa. Doar unsprezece oameni în toată mulțimea aceea. Toți ceilalți nu erau buni, nu erau buni pentru această lucrare. Ar fi trădat, nu ar fi făcut nici măcar începutul uceniciei lor. Ei nu au fost de acord. Dar Domnul i-a ales pe aceștia, pe acești laodiceeni, El fiind singurul din biserică, din Biserica

Filadelfia din acea vreme, El fiind singurul Trezit, singurul Profet, singurul Privighetor trezit. Și apoi, în trei ani și jumătate, i-a trezit pe acești discipoli ai Săi adormiți sau foarte adormiți. Nu a fost de ajuns nici măcar atunci când Domnul a recunoscut în fața lor că El era Mesia, că era Fiul lui Dumnezeu, că era Însuși Creatorul. El le-a spus toate acestea. El a făcut atâtea minuni inimaginabile, până la învierea morților în fața lor. Și nu s-au pocăit, nu s-au convertit complet. Aveau încă un "eu", aveau încă un "eu" puternic și chiar niște spirite care răspundeau. Și tocmai când au văzut crucea, chiar în acel moment, în acele zile, în acel Sabat, în acea zi de pregătire, în ultimele ore, apoi în Sabatul Paștelui și în prima zi a săptămânii, acelea au fost momentele critice pentru ei să se pocăiască cu adevărat, să dea la moarte acel "eu" rău care îi dezbină unii împotriva altora. Iar acest proces nu s-a încheiat în doar două zile, ci a durat până în ziua Cincizecimii. Ei au continuat în acel spirit de muștrare și de cercetare a tuturor lucrurilor lumești care au rămas în ei. Așa că au petrecut acele zile împreună cerându-și iertare unul altuia, recunoscând greșelile, fiecare greșeala sa. A existat un spirit așa cum era de așteptat, de către această mișcare din zilele din urmă, în 1888, pocăință care nu a fost demonstrată de aceștia, acei conducători care se răciseră de cea dragoste a primilor pionieri. De aceea, această mișcare a fost împărțită în două, a fost împărțită de Satana în două: în Laodiceea, și foarte puțini, foarte puțini au rămas cu spiritul Filadelfiei. Pentru că această mișcare, pentru toți cei care nu știu, această mișcare adventistă de ziua a șaptea (și nu ne referim la actuala organizație adventistă de ziua a șaptea, care nu este condusă de Dumnezeu) este mișcarea lui Dumnezeu de acum 178 de ani, când a început în 1844. De atunci, în câțiva ani, vrăjmașul a adus spiritul Laodicean printre acești cincizeci de oameni. Doar zece sau unsprezece ani mai târziu, Ellen White a început să spună că spiritul rece, laodicean, a intrat printre ei. Asta înseamnă că, înainte ca ea să fi scris aceste rânduri, cei cincizeci de pionieri care așteptau acea mare Zi a Ispășirii și care făceau parte din mișcarea Millerită, înseamnă că aceștia erau filadelfieni. Ei nu puteau fi Laodicea. Laodiceea a început zece sau unsprezece ani mai târziu. Prin urmare, cei care dăduseră totul pentru Hristos, vânduseră totul, sacrificaseră totul, făcuseră toate eforturile pentru a-i anunța pe toți despre acea zi, acești cincizeci erau filadelfieni. Soțul lui Ellen White a mai scris că erau filadelfieni, cei de după 1844.

Filadelfia este adevărata biserică victorioasă a lui Dumnezeu, biserica celor 144.000, biserica celor care obțin victoria asupra fiecărei trăsături de caracter în ziua antitipică a ispășirii. De aceea, dușmanul a atacat, așa cum a atacat întotdeauna poporul ales al Domnului. El ar fi trimis fie un Balaam, fie madianiți, fie tot felul de oameni corupători care să corupă poporul Său ales. Acest lucru s-a întâmplat cu Biserica pe care Domnul însuși a adus-o la existență. Aceasta nu a fost o purificare, ci o zdruncinare, pentru ca Domnul să poată începe să construiască templul bisericii Sale finale cu oameni altruști, cu oameni care au încheiat legământul prin sacrificiu.

Și asta au făcut cincizeci. Acesta este începutul unei biserici adevărate, așa cum Domnul Isus Hristos a început să învie biserica în acel moment, pentru că biserica evreiască murise. Apoi a trebuit să înceapă din nou o altă biserică. Începând cu un singur trezit, El. El trezindu-i pe ceilalți și alegând dintre miile de oameni care L-au urmat. Ascultați. Din miile de oameni care L-au urmat, El a trebuit să aleagă 12, și nu i-a ales El, ci Tatăl i-a arătat cine trebuiau să fie. Probabil că i s-au dat numele. Pentru că El, când a auzit numele fiecăruia, când i-a chemat, știa deja dinainte cine trebuia să fie fiecare și le cunoștea caracterul. Aceasta înseamnă că Tatăl, în acea noapte în care Domnul nu a dormit (o noapte întreagă, o noapte de odihnă pierdută pentru El, care nu a mai fost recuperată niciodată, o noapte de jertfă), l-a arătat care dintre miile de oameni care îl urmau, care erau cei puțini dispuși la o astfel de pocăință, la o astfel de convertire, la o astfel de jertfă, la un astfel de legământ. Nu toți au fost de acord. Uneori, când citim Biblia, ne gândim că Domnul ar fi putut alege pe oricare dintre acele mulțimi, dar nu a făcut-o. Iar marele sacrificiu de a se ruga o noapte întreagă arată că erau doar unsprezece persoane, acolo, în acea mulțime, cu care se putea naște Biserica Sa. Doar unsprezece oameni în toată mulțimea aceea. Toți ceilalți nu erau buni, nu erau buni pentru această lucrare. Ar fi trădat, nu ar fi făcut nici măcar începutul uceniciei lor. Ei nu au fost de acord. Dar Domnul i-a ales pe aceștia, pe acești laodiceeni, El fiind singurul din biserica, din Biserica Filadelfia din acea vreme, El fiind singurul Trezit, singurul Profet, singurul Privighetor trezit. Și apoi, în trei ani și jumătate, i-a trezit pe acești discipoli ai Săi adormiți sau foarte adormiți. Nu a fost de ajuns nici măcar atunci când Domnul a recunoscut în fața lor că El era Mesia, că era Fiul lui Dumnezeu, că era Însuși Creatorul. El le-a spus toate acestea. El a făcut atâtea minuni inimaginabile, până la învierea morților în fața lor. Și nu s-au pocăit, nu s-au convertit complet. Aveau încă un "eu", aveau încă un "eu" puternic și chiar niște spirite care răspundeau. Și tocmai când au văzut crucea, chiar în acel moment, în acele zile, în acel Sabat, în acea zi de pregătire, în ultimele ore, apoi în Sabatul Paștelui și în prima zi a săptămânii, acelea au fost momentele critice pentru ei să se pocăiască cu adevărat, să dea la moarte acel "eu" rău care îi dezbina unii împotriva altora. Iar acest proces nu s-a încheiat în doar două zile, ci a durat până în ziua Cincizecimii. Ei au continuat în acel spirit de muștrare și de cercetare a tuturor lucrurilor lumești care au rămas în ei. Așa că au petrecut acele zile împreună cerându-și iertare unul altuia, recunoscând greșelile, fiecare greșeala sa. A existat un spirit așa cum era de așteptat, de către această mișcare din zilele din urmă, în 1888, pocăință care nu a fost demonstrată de aceștia, acei conducători care se răciseră de acea dragoste a primilor pionieri. P După moartea lui, după ce s-au ridicat congregații în toată lumea cunoscută atunci, în jurul Mediteranei, după aceea, vrăjmașul (așa cum spune parabola că a venit mai târziu să semene printre grâu neghină), pentru că a trimis oameni neconvertiți în aceste grupuri de oameni, toți cu inima curată, cu adevărat convertiți, Și atunci aceștia, încetul

cu încetul, s-au înmulțit și au încoronat acele congregații. Așa că Pavel a ajuns să spună, zeci de ani mai târziu, că în acele congregații nu mai rămăsese aproape nimeni credincios. "Toți m-au abandonat", a spus el. Rămăseseră foarte puțini, și cei care erau cu adevărat credincioși. Și pe aceștia apostolii i-au luat cu ei, pentru lucrarea de publicare a adevărului, de predicare a adevărului. Vedem astfel cum dușmanul corupe întotdeauna aurul lui Dumnezeu. Dar Domnul a promis în aceste zile din urmă că va face un fel de aur, aurul din Ofir. Așa cum spune Biblia, un fel de aur care nu va fi corupt de nimeni. Domnul va avea grijă de asta. Domnul nu va căuta oameni fără de păcat din naștere, ci păcătoși din Sion, pe care să-i aducă la pocăință deplină, așa cum a făcut Iisus Hristos cu cei unsprezece și apoi cu al doisprezecelea, care a fost Pavel. Și în acest fel, Domnul îi va obține pe cei 144.000. Am menționat puțin, pentru că este nevoie de această zi pentru a ne aminti că această zi este documentul de naștere al acestei mișcări din Philadelphia. Nu uitați că nu ne referim la actuala Organizație Adventistă de Ziua a Șaptea. La fel cum iudaismul, Israelul din vremea Domnului Iisus Hristos era deja corupt și fusese corupt de sute de ani, de la Ezechiel capitolul 11, când Duhul lui Dumnezeu a ieșit și a părăsit templul și conducerea Ierusalimului, tot așa și acest adventism a fost corupt de mult timp, și asta în generația mai veche de pionieri, care s-a încheiat odată cu moartea lui Ellen White. Astăzi, la a doua ocazie, a fost în cele din urmă și complet corupt în 2008, când Duhul lui Dumnezeu a fost din nou alungat din Laodiceea. Căci Domnul se întorsese cu îndurare și voia să încerce din nou, pentru că acele generații muriseră și copiii aveau dreptul înaintea lui Dumnezeu la o șansă. Dar noii fii au fost în cele din urmă corupți din cauza acelei conduceri, din cauza acelor școli teologice pline de învățături grecești și de autoritate și putere de a comanda și manipula oamenii. Această filozofie dictatorială a stat la baza învățăturilor acelor pastori moderni care sunt falși profeți, spune Ellen White. Deci, amvonul bisericilor a putut fi folosit uneori de Duhul Sfânt. Nu ne referim la pastori, ci la cei pe care Duhul putea să-i miște, cei sinceri, cei care erau profund convinși de o rază de adevăr, și care o prezentau și aveau ușile deschise, și încă nu exista nicio interdicție de la Conferința Generală din Maryland. Apoi, în 2008, acel amvon a fost complet închis, când au început cele șapte vaci slabe, amvonul lui Iisus Hristos a fost complet cucerit și s-a ridicat urâciunea pustiirii, pentru cei care cunosc Daniel: "Cine citește, să înțeleagă", a spus Domnul Iisus Hristos. Și de atunci Domnul a poruncit să fugim în munți și să ieșim din Laodiceea, să ieșim din aceste biserici adventiste sau reformate, acestea care ascultau de o conducere moartă, apostată, satanică, coruptă, cu iezuiți, la această mișcare care a păstrat numele, dar numai atât, Deci, numele nu are nicio valoare înaintea lui Dumnezeu. Domnul nu va rămâne în acea biserică doar pentru că are numele pe care El l-a inspirat. Nu, deloc. Domnul, în momentul în care adevărul a fost interzis, a lepădat deja acea biserică și din 2008 amvoanele din Laodiceea au fost închise. Ordinele au fost trimise în întreaga lume pentru a cenzura adevărul. Apoi, Domnul a ieșit cu rămășița Sa în pustie, în câmp,

așa cum Domnul Isus Hristos a avut Biserica Sa în pustie. Templul era natura. Templul adevăratei biserici din Filadelfia, atunci și acum, este același. Templul acestei biserici din Filadelfia nu se află în organizația adventistă de ziua a șaptea.

28:44

Nu, aceste temple luxoase sunt locul unde vine Duhul Sfânt, ci în templul naturii, al munților, pentru că El a poruncit "fugiți în munți când veți vedea urâciunea pustiirii ridicată în locul sfânt". Deci, ceea ce spunem noi amintindu-ne de aceste lucruri, ele au fost deja înregistrate de multe ori în predicile, în publicațiile Madison, publicații fără de care toți vor fi lăsați în întuneric, probabil. Există un subiect numit "Și se vor ridica mulți predicatori și vor înșela pe mulți". Căci toți ar trebui să caute slujirea aleasă de Dumnezeu pentru a-i lumina pe alții. Așa cum de la unul singur, toți au fost luminați, amintindu-ne că Domnul începe cu unul, Domnul a început cu un Moise, Domnul a început cu un Zorobabel, cu un Ezra, Domnul a început cu un Ioan Botezătorul, și el însuși a fost unul, Domnul Isus Hristos, o singură persoană pentru a trezi oasele uscate din Ezechiel 37, unde se spune clar că fusele uscate reprezintă casa lui Israel, reprezintă Laodiceea. Unul singur a fost trimis să proorocească peste aceste oase uscate, să vestească adevărul și că, precum un râu cu apă de viață, acesta va fi viață pentru toți cei care îl vor bea, pentru toți acei copaci care vor fi de o parte și de alta a acestui râu, adică vor înflori. Așadar, Domnul, ceea ce a promis, a început să facă. În 2013, a adus Madison la existență sub acest titlu de Madison Institute. Avem aproape zece ani și nu știm ce se va întâmpla când Madison va împlini zece ani. Amintiți-vă că William Miller, profetul lui Dumnezeu, a predicat timp de zece ani. A sunat din trompetă timp de zece ani înainte de Ziua Ispășirii din 1843. Pentru cei care doresc să afle mai multe despre adevărul despre acele evenimente care au avut loc la începutul acestei mișcări din Philadelphia, puteți asculta piesele intitulate "Până când mâna lui Dumnezeu va fi îndepărtată" pe youtube sau pe elultimoclamor.org. Filadelfia este biserica biruitoare, biserica care a fost promisă a fi păstrată în ceasul de probă al acestei lumi întregi, adică în trâmbițe și plăgi. Doar Philadelphia va fi păstrată. Filadelfia este biserica morților vii, a celor care sunt morți față de sine și care sunt plini de Duhul Domnului. Este biserica celor care Îl imită pe Hristos, "care Îl urmează pe Miel oriunde merge". Aceasta este biserica din Filadelfia și această biserică este produsul Locului Preasfânt. Este produsul lucrării finale care urma să fie realizată în Locul Preasfânt. De aceea, acea mare dezamăgire a produs sau a zdruncinat și a lăsat cincizeci de oameni cu inima curată, cincizeci de oameni curați în dragoste, dispuși să sacrifice totul unul pentru altul, și unul pentru altul, care se iubeau unul pe altul și care se uitau mai întâi unul la celălalt înainte de a se uita la propriile nevoi. Așadar, această mișcare de iubire pură, Philadelphia, a început cu adevărat odată cu începutul Zilei Ispășirii. Domnul a făcut minunea și a produs cincizeci, nu 12 ca acum 2000 de ani, ci CINCIZECI. Cincizeci a vrut. Dar această minunată lucrare a Domnului a fost atacată de dușman și atunci. A existat o întrerupere

În reconstruirea templului celor 144.000. Așa cum în vremea lui Ezra a fost o întrerupere, s-au pus bazele templului, apoi a venit un ordin din cauza răutății acelor popoare care înconjurau Ierusalimul, și s-a poruncit, din ordinul regelui, să se întrerupă acele lucrări. Și au fost întrerupte ani de zile, mulți ani. În cele din urmă, din câte îmi amintesc de când am studiat acest subiect, cred că reconstrucția templului a durat aproximativ 18-22 de ani, pentru că a existat o întrerupere, au fost puse bazele și apoi, mai târziu, Domnul i-a trimis pe profeții Hagai și Zaharia pentru a trezi din nou poporul care adormise în așteptare, iar reconstrucția templului a fost reluată și terminată. Templul este un simbol, este un simbol al adevăratei Biserici a lui Dumnezeu. Iar în mesajul către Filadelfia se menționează acest templu și că Filadelfia este practic templul adevăratului Dumnezeu și că cei 144.000 vor fi stâlpii acelui templu (sau că biserica tuturor celor răscumpărați este templul, iar cei 144.000 vor fi stâlpii lui). Reconstrucția acestui templu a fost de fapt întreruptă în marea zi antipică a ispășirii. Mișcarea adevăraților pionieri (adevărații adventiști de ziua a șaptea) a fost întreruptă la fel ca acum mii de ani. Istoria se repetă și se va repeta întotdeauna, pentru că Domnul, în evenimentele din trecut, a anunțat sfârșitul de la început. Aceasta este metodologia sa. El anunță sfârșitul de la început. Astfel, El a permis ca evenimentele din trecut să fie înregistrate pentru ca noi să știm ce se va întâmpla în aceste zile din urmă și cum va obține Domnul adevăratul Său templu, adevărata Sa biserică. Așadar, dacă a existat o întrerupere, trebuie să ne așteptăm la o reluare a reconstrucției templului, iar aceasta a început deja, iubiți frați, cu Institutul Madison. A început în 2013.

În mod clar, Duhul Domnului a lucrat cu câțiva ani mai devreme, la fel cum a lucrat cu mișcarea Millerită, pentru a pregăti oamenii într-un fel pentru această reluare, pentru a-i pregăti pe cei care urmau să urmeze vocea Domnului prin Madison. Așa cum a lucrat cu William Miller timp de zece ani, tot așa a lucrat înainte în Laodiceea, și a luminat puțin câte puțin cu unele adevăruri pe care le putea lumina și a pregătit puțin câte puțin, aducând citate ascunse la lumina laodiceenilor, pentru a vedea cine era dispus să se trezească. Și apoi, după ce a fost interzisă, după ce urâciunea pustiirii a fost instalată în acea organizație care era în totalitate în mâinile lui Satana. Apoi, Domnul l-a ridicat pe Madison Institute, "ajutorul cel mic", cum îl numește Domnul, sau împlinirea celui de-al treilea Ilie, pentru a continua lucrarea de construire a templului. Așadar, activitatea acelei adevărate Filadelfii este continuată prin intermediul Institutului Madison. Reconstrucția templului a fost reluată. Acesta este un mare motiv de bucurie. Așa cum poporul, sub conducerea lui Zorobabel și a lui Ezra, a avut o mare bucurie când a ajutat la reconstruirea acelor ruine ale Ierusalimului, a acelui templu de piatră, apoi a zidurilor, a caselor, și a fost o mare bucurie în popor, iar cu o mână aveau sabia și cu cealaltă aveau instrumentul de construcție, înseamnă că în zilele din urmă va exista un popor care va construi cu bucurie un templu spiritual. Nu au fost mulți. Dintre toți oamenii, probabil milioane, care au fost duși în

captivitate, doar aproximativ cincizeci de mii de israeliți au acceptat marele sacrificiu de a se lua pe ei înșiși, de a renunța la tot confortul și la mâncarea bună și la tot ceea ce aveau foarte ușor în Medo-Persia, și de a merge într-un loc pustiu, complet ars, ruinat, să sufere condiții grele, așa cum Ioan Botezătorul și Domnul Isus Hristos au suferit acele condiții grele pentru a construi biserica spirituală, și așa cum Ilie însuși, primul Ilie, a suferit și el acele condiții grele pentru a rămâne în viață și a continua lucrarea de trezire a lui Israel în acel timp. Și, de asemenea, a spus în acest paralelism, că așa cum Domnul a ridicat cincizeci de oameni la începutul acestei construcții a adevăratului templu ridicat de Dumnezeu (Dumnezeu este cel care construiește acest templu al celor 144 de mii), atunci, așa cum au fost cincizeci la început, și în vechime au fost cincizeci de mii la prima reconstruire a templului.... Acest lucru se găsește în Ezra 2:64 și 65. Acolo se indică faptul că erau aproximativ cincizeci de mii. Acest lucru poate fi citit la fel cum se poate citi "144 de mii" sau "144 de mii" din Israel "din mii", adică "din triburile" lui Israel. Astfel, "cincizeci din cele 12 seminții ale lui Israel" poate fi citit "cincizeci din miile lui Israel" sau "cincizeci de mii". Așadar, ceea ce s-a întâmplat în vechime a fost pur și simplu un simbol, pentru că a fost vorba de "cincizeci dintre miile lui Israel", și a ascuns un simbolism care se referea la cei aleși, pentru a face parte din templul lui Dumnezeu în zilele din urmă. Deci, în împlinirea acelor cincizeci de oameni care au rămas la începutul acestei mișcări de Ziua Ispășirii, adevărata mișcare, mișcarea din Philadelphia.... Și așa vom numi această Adevărată Mișcare Adventistă de Ziua a Șaptea, care acum, astăzi, este deja moartă, deja această organizație aparține lui Satan, dar mai sunt încă unii înăuntru pe care Domnul îi va trezi. Așa cum a scos din iudaism din acea biserică moartă, satanică, total satanică, pentru că numai crime erau în mintea acelor lideri și a putut scoate sute sau mii de oameni din iudaism, El are un număr de oameni pe care îi va scoate din această organizație furată de Satana și îi va aduce "în această turmă" din Filadelfia, pentru că El a spus: "Am oi în alte turme și le voi aduce în această turmă", se spune în Ioan capitolul zece. Această stână era stâna Lui, stâna în care se afla El. Căci Ellen White a spus că "biserica este acolo unde este Hristos, pentru că numai prezența lui Hristos poate forma o biserică", spune ea. Iar când Hristos se îndepărtează de o mișcare, de un grup, de o religie, aceasta nu mai este o biserică adevărată, trebuie abandonată pentru că s-a umplut de "orice pasăre necurată și de orice duh necurat", așa cum s-a întâmplat cu această a doua "curvă" sau "soră a curvei", marea curvă a Vaticanului. Ellen White a spus că această organizație adventistă urma să devină o soră a acelei prostituate de la Vatican, și asta se întâmplă astăzi. Așa că sper că toți cei care încă mai apără și primesc întinericul de la acea organizație, cei care urmează acea organizație, sper că vor tremura când vor auzi aceste cuvinte și vor ieși, vor ieși cu Domnul Isus Hristos în templul naturii și vor urmări și asculta tot ceea ce este publicat, fiecare rază din ceea ce este publicat din Madison, mergeți pe site-ul oficial, mergeți la publicații, mergeți la studiile care au fost făcute, la studiile care

sunt prezente în prezent, mergeți la toate înregistrările și ascultați totul, pentru că Lumina eliberează, lumina ajută să poți fi edificat în templul din Philadelphia.

Fără lumină, nimeni nu va fi zidit. Primind lumină peste lumină. Primiți picături, mai multe picături, mai multe picături și sunteți umplut de Duhul Sfânt. În acest fel, fiind plini de lumină, sunteți plini de Duhul Sfânt. Duhul Sfânt. Și Domnul spune că veți cunoaște adevărul și adevărul vă va elibera. Te va elibera de păcat cu totul. Domnul a venit să ia păcatul lumii. El este "Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii" și îl ridică, așa cum se spune în Ioan capitolul 1, prin iluminare. El este "adevărata Lumină care a venit în această lume ca să lumineze în întuneric și întunericul nu a putut să o stingă". Acea lumină pe care Domnul Isus Hristos a aprins-o pe acest pământ, care este adevărata Sa Biserică. Chiar dacă a fost o singură persoană, într-o vreme de mare apostazie, când poate rămâne un singur profet, unul singur, ca Ilie, adică adevărata biserică, un singur om, și acela trebuie să-i trezească pe ceilalți. Acest lucru s-a întâmplat cu adevărat cu acea mișcare care acum aparține lui Satana, acea biserică, sau organizație adventistă de ziua a șaptea sau reformată. Amândoi aparțin lui Satana, iar Domnul i-a scos pe ai Săi. Domnul îi atrage în templul naturii pe toți cei care vor fi purificați, care îi vor urma așa cum mulțimile au venit la Ioan Botezătorul. În același mod, mulțimile vor bea din lumina care curge de la Institutul Madison. Acest lucru este profețit în Isaia, capitolul doi, și în alte locuri. Spune că vor veni să fie învățați pe adevărata cale a Domnului. Calea este caracterul. Ei vor fi învățați în adevăratul caracter al Domnului, în doctrinele adevărate. Toți aceștia care vor renunța ca și Rut, care a renunțat la cine era, de unde venea, la tradițiile poporului ei moabit, la tot, și au acceptat să fie complet RENOVAȚI și altoiți în viața adevărată, la fel vor fi și cei 144.000 și toți păgânii sau neamurile pe care Domnul îi va chema să ocupe posturile laodiceenilor care refuză. La fel cum au refuzat să iasă din Medo-Persia, din țara captivității, și să meargă să reconstruiască Ierusalimul; făcând o digresiune cu o analogie cu ceea ce s-a întâmplat în acea vreme. În ceea ce-i privește pe cei care refuză să ocupe aceste locuri la nunta Sa, Domnul a spus că va lua pietre din cariera neamurilor și le va altoi în această mișcare. Așa cum acest slujitor care vorbește a fost luat din cariera lumii. Acest servitor nu are rude, nu are părinți, nu are bunici, nu are pe nimeni care să fi făcut parte din această mișcare. Și suntem aici câțiva dintre noi, care am fost luați dintre neamuri pentru a lumina acest popor, pentru că Domnul a spus că, dacă ei nu vor vorbi, pietrele vor vorbi. Astfel, Domnul face o lucrare de trezire a celor care vor să fie treziți și de aducere a altora dintre neamuri pentru a ocupa locurile lăsate libere de cei care refuză. Este o lucrare dublă, pe care Domnul o va termina repede în dreptate, pentru că acest război a început deja, iar cea de-a doua, cea de-a treia pecete din Apocalipsa șase, a început deja să se împlinească. În Apocalipsa 7 îi găsim deja pe cei 144.000 sigilați. Așadar, au mai rămas doar câteva peceteți de îndeplinit. Acestea pot fi

îndeplinite într-o perioadă de timp de câteva luni sau cel mult câțiva ani. Nu credem că poate dura mai mult de doi sau trei ani. Nu. Dar poate fi terminat chiar și în câteva luni. Timpul depinde de Domnul și de pocăință, de modul în care oamenii se vor lăsa iluminați. Acum 2000 de ani am văzut mulțimile venind repede, anunțându-se unii pe alții și tot Israelul venind după Ioan Botezătorul și apoi după Domnul Isus Hristos. Așa că va trebui să se întâmple cu Madison și va trebui să se întâmple cu această ultimă renaștere și reconstruire a templului Domnului. Temeliile au fost puse de cei cincizeci, de pionierii de acum 170 și ceva de ani, adică temeliile acestui templu spiritual, iar acum clădirea acestui templu va fi completată cu adevărurile care au rămas de descoperit și care vor străluci din Madison, împreună cu fiecare binecuvântare pe care Domnul va dori să o dea acestui popor. Avertismentul pe care îl găsim în Evangheliile este că, deși mii și mii și mii și mii de oameni îl urmau pe Domnul Isus Hristos, nu toți aceștia erau luminați. Cei mai mulți erau interesați doar de pește și pâini. Chiar dacă Domnul a făcut multe minuni. Cu toate acestea, printre acele mulțimi se aflau și bolnavi pe care El nu i-a putut vindeca din cauza necredinței. Ei nu au crezut că El era Leul din seminția lui Iuda, la fel cum astăzi acele oase uscate din Laodicea care nu vor avea credința de a crede că Domnul conduce prin Institutul Madison nu pot fi vindecate sau să ajungă la viață spirituală. Domnul a pus în această slujbă toate semnele promise în Biblie.

Domnul nu va forța pe nimeni. Domnul va da toate dovezile. El va pune înaintea ochilor. Cum. Fiecare cuvânt posibil a fost pus în fața acelor mulțimi acum 2000 de ani și, cu toate acestea, cei mai mulți dintre ei au fost lăsați în necredință. Găsim în Ioan capitolul șase că o mare parte dintre cei care îl urmăriseră până atunci s-au îndepărtat de El și au spus: "Cuvinte aspre, cine le poate îndura?" și au plecat pentru totdeauna. Și Domnul nu a mers după ei implorându-i să se întoarcă. El a spus pur și simplu: "Nu sunt din oile Mele". Așadar, iubiți frați, este un timp TERIBIL în care trăim. Ellen White a văzut-o în viziune. Îngerii Domnului îi vor lăsa în întuneric pe toți cei care nu vor înțelege aceste avertismente din trecut și dacă nu vor înțelege ceea ce spune Noul Testament că "trecutul a fost lăsat pentru noi, cei care trăim în zilele din urmă", pentru a ști ce trebuie să facem. Modul de a acționa al lui Dumnezeu a fost părăsit. Tot ceea ce s-a întâmplat în trecut, toate paralelele, toate tipurile care astăzi trebuie să se împlinescă în antitipuri sunt aici. Toți cei care nu vor înțelege aceasta și nu vor face ceea ce au făcut acei ucenici și nu vor crede așa cum au crezut ei.... Petru a vorbit, dar Domnul a spus că Duhul Sfânt a fost cel care a vorbit prin gura lui, pentru că i-au mai trebuit câțiva ani până când a fost complet transformat. Dar cel puțin el credea că Domnul era ADEVĂRATUL VIU, cel care putea da viață altora. În același mod, astăzi, numai prin credință pot fi trezite la viață oasele uscate ale acestui Israel laodicean. În caz contrar, Domnul va trebui să cheme din cariera lumii pentru a ocupa aceste poziții ale celor 144.000. Acestea sunt cuvintele acestei zile comemorative. Nu vom înregistra prea multe, deoarece am înregistrat deja

acest lucru în detaliu în multe înregistrări. Acest lucru este foarte ușor de înțeles pentru cei care au cel puțin câteva picături din Duhul Domnului, cei care se lasă purificați de egoism și manifestă generozitate, un spirit liberal și care ajută pe cei nevoiași în lucrarea Domnului. Aceștia vor fi iluminați. Modul în care Laodiceenii vor fi treziți sau selectați va fi prin liberalitate, spune Biblia. Fiecăruia i se va oferi posibilitatea de a da, de a ajuta această lucrare, această slujbă săracă, așa cum săracă a fost slujba Domnului, a celor 12, cu El 12. Dar tuturor celor care le-au dat și i-au ajutat, Domnul le-a împlinit făgăduința că nu vor da un pahar cu apă la aceștia fără să fie răsplățiți. Și, cu siguranță, răsplata nu va fi una materială, ci una spirituală. Domnul va aduce la viață spirituală, va pune Duhul Său în cei care au manifestat generozități, așa cum i-a spus lui Zaheu când a manifestat acele liberalități sau generozități și i-a spus: "Astăzi a venit mântuirea în casa aceasta", adică Duhul Sfânt, pentru că mântuirea se revarsă asupra noastră prin Duhul iubirii. Spiritul trebuie să ne umple ființa din ce în ce mai mult, iar aceasta se va umple pe măsură ce va fi golită de egoismul acestei lumi. Domnul să binecuvânteze pe toți cei care vor primi mântuirea și înțelegerea acestor cuvinte ale Domnului. Domnul să binecuvânteze cele douăsprezece seminții ale casei lui Israel!

Studiu realizat cu ajutorul Marelui Creator și Mântuitor Iisus Hristos, de către Institutul Madison (youtube)

Website: elultimoclamor.org

Email:

scoalamadison@protonmail.com (Română)

escuelamadison@protonmail.com (spaniolă)

madisonschool@protonmail.com (engleză)

**"VEȚI CUNOAȘTE ADEVĂRUL ȘI ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI".
EU SUNT vă binecuvântezez!**